

shariatkhoda.org

ضمیمه g۵: کار و سبت – هدایت در چالش‌های دنایای واقعی

این صفحه بخشی از مجموعه‌ای درباره فرمان چهارم: سبت است:

1. ضمیمه ۵a: سبت و روز رفتن به کلیسا، دو چیز متفاوت
2. ضمیمه ۵b: چگونه سبت را در دوران معاصر رعایت کنیم
3. ضمیمه ۵c: به‌کارگیری اصول سبت در زندگی روزمره
4. ضمیمه ۵d: خوراک در روز سبت – راهنمای عملی
5. ضمیمه ۵e: حمل‌ونقل در روز سبت
6. ضمیمه ۵f: فناوری و سرگرمی در روز سبت
7. ضمیمه g۵: کار و سبت – هدایت در چالش‌های دنایای واقعی (صفحه کنونی).

چرا کار بزرگ‌ترین چالش است

برای بیشتر ایمانداران، بزرگ‌ترین مانع برای رعایت سبت اشتغال است. خوراک، حمل‌ونقل و فناوری را می‌توان با آماده‌سازی تنظیم کرد، اما تعهدات کاری مستقیماً به هسته معیشت و هویت انسان ضربه می‌زند. در اسرائیل باستان این موضوع به‌ندرت مشکل‌ساز بود زیرا کل ملت برای سبت تعطیل می‌کردند؛ کسب‌وکارها، دادگاه‌ها و بازارها به‌طور پیش‌فرض بسته بودند. شکستن سبت در سطح جامعه غیرمعمول بود و اغلب با دوره‌های نافرمانی ملی یا تبعید پیوند داشت (نجمیا ۱۳: ۱۵-۲۲). اما امروز بیشتر ما در جوامعی زندگی می‌کنیم که روز هفتم یک روز کاری عادی است، و این امر این فرمان را به سخت‌ترین فرمان برای عمل تبدیل می‌کند.

حرکت از اصول به عمل

در سراسر این مجموعه تأکید کرده‌ایم که فرمان سبت بخشی از شریعت مقدس و جاودان خداست، نه یک قانون جداگانه. همان اصول آماده‌سازی، قدوسیت و ضرورت در اینجا نیز صدق می‌کنند، اما خطرات بالاتر است. انتخاب برای رعایت سبت ممکن است بر درآمد، مسیر شغلی یا مدل کسب‌وکار شما تأثیر بگذارد. با این حال، کتاب مقدس به‌طور مداوم نگهداری سبت را به‌عنوان یک آزمون وفاداری و اعتماد به تأمین خدا ارائه می‌کند — فرصتی هفتگی برای نشان دادن اینکه وفاداری نهایی ما کجاست.

چهار وضعیت شغلی رایج

در این مقاله چهار دسته اصلی را بررسی می‌کنیم که در آنها تعارضات سبت به وجود می‌آید:

1. **اشتغال منظم** — کار برای شخص دیگر در خرده‌فروشی، تولید یا مشاغل مشابه.
2. **خوداشتغالی** — اداره فروشگاه یا کسب‌وکار خانگی خود.
3. **نیروهای امدادی و مراقبت‌های بهداشتی** — پلیس، آتش‌نشان‌ها، پزشکان، پرستاران، مراقبان و نقش‌های مشابه.
4. **خدمت نظامی** — سربازی اجباری و حرفه‌ای.

هر وضعیت به تشخیص، آماده‌سازی و شجاعت نیاز دارد، اما بنیان کتاب مقدسی یکی است: «شش روز کار خواهی کرد و همه کارهای خود را انجام خواهی داد، اما روز هفتم سبتِ یهوه خدایت است» (خروج 20:9-10).

اشتغال منظم

برای ایمانداران شاغل در کارهای منظم — خرده‌فروشی، تولید، خدمات یا مشاغل مشابه — بزرگ‌ترین چالش این است که برنامه‌های کاری معمولاً توسط شخص دیگری تنظیم می‌شود. در اسرائیل باستان این مشکل تقریباً وجود نداشت چون کل ملت سبت را نگه می‌داشتند، اما در اقتصادهای مدرن شنبه اغلب یک روز اوج کاری است. نخستین گام برای یک سبت‌نگهدار این است که **باورهای خود را زود اعلام کند** و هر کاری ممکن را انجام دهد تا هفته کاری خود را پیرامون سبت تنظیم کند.

اگر به دنبال شغل جدیدی هستید، رعایت سبت را در مرحله مصاحبه ذکر کنید نه در رزومه. این باعث می‌شود پیش از آنکه فرصت توضیح تعهد خود را داشته باشید، از فرایند حذف نشوید و همچنین به شما امکان می‌دهد انعطاف‌پذیری خود را برای کار در سایر روزها برجسته کنید. **بسیاری از کارفرمایان ارزش کارکنانی را می‌دانند که**

حاضرند یکشنبه‌ها یا شیفته‌های کمتر مطلوب کار کنند تا شنبه‌ها آزاد باشند. اگر هم اکنون شاغل هستید، با احترام درخواست کنید از ساعت‌های سبت معاف شوید، و در مقابل پیشنهاد دهید برنامه خود را تنظیم کنید، تعطیلات کار کنید یا ساعت‌های دیگر را جبران نمایید.

با صداقت و فروتنی اما قاطعیت به کارفرما نزدیک شوید. سبت یک ترجیح نیست بلکه یک فرمان است. کارفرمایان بیشتر احتمال دارند به درخواست روشن و محترمانه پاسخ مثبت دهند تا به یک درخواست مبهم یا مردد. به یاد داشته باشید آماده‌سازی در طول هفته مسئولیت شماست—پروژه‌ها را از پیش تمام کنید، محل کار را منظم بگذارید و مطمئن شوید غیبت شما در روز سبت همکارانتان را بیش از حد بار نمی‌دهد. با نشان دادن درستکاری و قابلیت اعتماد، پرونده خود را قوی می‌کنید و نشان می‌دهید که نگهداری سبت یک کارمند بهتر می‌سازد نه بدتر.

اگر کارفرما کاملاً از تنظیم برنامه شما سر باز زد، با دعا گزینه‌های خود را بسنجید. برخی سبت‌نگهداران برای اطاعت از فرمان خدا کاهش حقوق را پذیرفته‌اند، دپارتمان تغییر داده‌اند یا حتی شغل عوض کرده‌اند. هرچند این تصمیم‌ها دشوار است، سبت به‌عنوان آزمون هفتگی ایمان طراحی شده است، اعتماد داشتن به اینکه **تأمین خدا بزرگ‌تر از چیزی است که با اطاعت از او از دست می‌دهید.**

خوداشتغالی

برای کسانی که خوداشتغال هستند—اداره کسب‌وکار خانگی، خدمات آزاد یا فروشگاه—آزمون سبت شکل دیگری دارد اما به همان اندازه واقعی است. به جای آنکه کارفرما ساعت‌ها را تنظیم کند، خودتان آنها را تنظیم می‌کنید و این به معنای آن است که باید **عامدانه تعطیل کنید** در ساعت‌های مقدس. در اسرائیل باستان، بازرگانی که می‌کوشیدند در روز سبت بفروشند مورد سرزنش قرار گرفتند (نِجْمِیا 13:15-22). اصل هنوز هم امروز صدق می‌کند: حتی اگر مشتریان خدمات شما را در آخر هفته انتظار داشته باشند، خدا انتظار دارد **روز هفتم را تقدیس کنید.**

اگر قصد دارید کسب‌وکاری راه‌اندازی کنید، با دقت بیندیشید چگونه بر توانایی شما برای نگهداری سبت تأثیر می‌گذارد. برخی صنایع به‌راحتی امکان بستن در روز هفتم را فراهم می‌کنند؛ برخی دیگر به فروش یا مهلت‌های آخر هفته وابسته‌اند. **کسب‌وکاری انتخاب کنید که به شما و کارکنانتان اجازه دهد سبت را از کار آزاد کنید.** بستن سبت را از آغاز در برنامه کسب‌وکار و ارتباط با مشتریان بگنجانید. با تعیین انتظارات از همان ابتدا، مشتریان خود را برای احترام به مرزهایتان آموزش می‌دهید.

اگر کسب‌وکار شما هم‌اکنون در روز سبت فعالیت دارد، باید تغییرات لازم را ایجاد کنید تا در روز مقدس بسته باشید—even اگر به قیمت از دست دادن درآمد باشد. کتاب مقدس هشدار می‌دهد که سود بردن از کار سبت اطاعت را به همان اندازه تضعیف می‌کند که انجام خود کار. شراکت‌ها می‌توانند این موضوع را پیچیده کنند: حتی اگر شریک ناباور کسب‌وکار را در سبت اداره کند، **شما هنوز از آن کار سود می‌برید** و خدا این وضعیت را

نمی‌پذیرد. برای حرمت نهادن به خدا، یک سبت‌نگهدار باید خود را از هر سیستمی که درآمدش به کار سبت وابسته است بیرون بکشد.

هرچند این تصمیم‌ها پرهزینه‌اند، اما شهادت قدرتمندی نیز می‌آفرینند. مشتریان و همکاران درستکاری و ثبات شما را خواهند دید. با بستن کسب‌وکار در روز سبت، با اعمال خود اعلام می‌کنید که اعتماد نهایی شما به تأمین خداست نه به تولید مداوم.

نیروهای امدادی و مراقبت‌های بهداشتی

یک تصور رایج این است که کار کردن به‌عنوان نیروهای امدادی یا در حوزه سلامت به‌طور خودکار در روز سبت مجاز است. این اندیشه معمولاً از این واقعیت سرچشمه می‌گیرد که عیسی در روز سبت مردم را شفا می‌داد (متی 12:9-13؛ مرقس 1:3-5؛ لوقا 13:10-17). اما بررسی دقیق‌تر نشان می‌دهد که عیسی هرگز خانه خود را در روز سبت با نیت برپایی «کلینیک درمانی» ترک نکرد. شفاهای او اعمال خودجوش رحمت بودند، نه یک الگوی شغلی از کار برنامه‌ریزی‌شده. هرگز موردی نبوده که عیسی برای شفاها پول بگیرد. نمونه او به ما می‌آموزد حق در روز سبت به کسانی که نیاز واقعی دارند کمک کنیم، اما این فرمان چهارم را لغو نمی‌کند یا مراقبت‌های بهداشتی و کارهای اضطراری را به یک استثناء دائمی تبدیل نمی‌کند.

در دنیای مدرن به‌ندرت کمبودی از کارکنان غیر سبت‌نگهدار وجود دارد که حاضر باشند این نقش‌ها را پر کنند. بیمارستان‌ها، درمانگاه‌ها و خدمات اضطراری ۲۴/۷ اداره می‌شوند و عمدتاً توسط کسانی staffed هستند که سبت را رعایت نمی‌کنند. این فراوانی توجیه را برای فرزند خدا که آگاهانه شغلی می‌گیرد که به کار منظم در سبت نیاز دارد، برمی‌دارد. حق اگر این کار نجیب به نظر برسد، هیچ حرفه‌ای—even یکی که بر کمک به مردم متمرکز باشد—از فرمان خدا برای استراحت در روز هفتم فراتر نمی‌رود. نمی‌توانیم بگوییم «خدمت به مردم برای خدا مهم‌تر از نگاه داشتن شریعت اوست» وقتی خود خدا قدوسیت و استراحت را برای ما تعریف کرده است.

این بدان معنا نیست که سبت‌نگهدار هرگز نمی‌تواند در روز سبت برای نجات جان یا رفع رنج عمل کند. همان‌گونه که عیسی تعلیم داد: «در روز سبت نیکو کردن رواست» (متی 12:12). اگر وضعیت اضطراری غیرمنتظره‌ای پیش آید—تصادف، همسایه بیمار یا بحران در خانه خودتان—باید برای حفاظت از جان و سلامت اقدام کنید. اما این بسیار متفاوت است از داشتن شغل دائمی که شما را ملزم می‌کند هر سبت کار کنید. در موارد نادری که هیچ شخص دیگری در دسترس نیست، ممکن است به‌طور موقت برای رفع نیاز حیاتی مداخله کنید، اما چنین موقعیت‌هایی باید استثناء باشد نه قاعده، و باید از دریافت پول در این ساعت‌ها پرهیزید.

اصل راهنما این است که میان اعمال خودجوش رحمت و اشتغال منظم تفاوت بگذارید. رحمت با روح سبت هم‌راستا است؛ کار از پیش برنامه‌ریزی‌شده و سودمحور آن را تضعیف می‌کند. تا حد ممکن، سبت‌نگهداران حوزه سلامت یا اضطرار باید برنامه‌های خود را طوری مذاکره کنند که به سبت احترام بگذارد، نقش‌ها یا شیفت‌هایی را جست‌وجو کنند که فرمان را نقض نکند و در این مسیر به تأمین خدا اعتماد کنند.

خدمت نظامی

خدمت نظامی چالش منحصر به فردی برای سبت نگه‌داران ایجاد می‌کند زیرا اغلب شامل **وظیفه اجباری تحت اقتدار دولت** است. کتاب مقدس نمونه‌هایی از قوم خدا ارائه می‌دهد که با این تنش روبه‌رو شدند. برای مثال ارتش اسرائیل هفت روز به دور آریحا حرکت کرد، یعنی در روز هفتم استراحت نکردند (یوشع 1:6-5)، و نِجَمیا از نگهبانانی بر دروازه‌های شهر در روز سبت سخن می‌گوید تا قداست آن را حفظ کنند (نِجَمیا 13:15-22). این مثال‌ها نشان می‌دهد که در زمان‌های دفاع ملی یا بحران، وظایف ممکن است به سبت کشیده شود—اما همچنین برجسته می‌سازد که چنین موقعیت‌هایی استثناء بوده و به بقا جمعی گره خورده بود، نه به انتخاب‌های شغلی شخصی.

برای کسانی که **سربازی اجباری** می‌کنند، محیط داوطلبانه نیست. شما تحت فرمان قرار دارید و توانایی شما برای انتخاب برنامه بسیار محدود است. در این حالت، یک سبت نگه‌دار باید همچنان درخواست محترمانه به مافوق ارائه دهد تا هرجا ممکن است از وظایف سبت معاف شود و توضیح دهد که سبت یک باور عمیقاً نگاه‌داشته شده است. حتی اگر درخواست پذیرفته نشود، همین تلاش، خدا را حرمت می‌دهد و می‌تواند به لطف غیرمنتظره منجر شود. از همه مهم‌تر، نگرش فروتنانه و شهادت پیوسته را حفظ کنید.

برای کسانی که **به دنبال شغل نظامی حرفه‌ای** هستند، وضعیت متفاوت است. یک موقعیت شغلی حرفه‌ای انتخاب شخصی است، درست مانند هر حرفه دیگر. پذیرفتن نقشی که می‌دانید به‌طور منظم سبت را نقض می‌کند با فرمان نگه‌داری آن ناسازگار است. درست مانند حوزه‌های دیگر، اصل راهنما این است که به دنبال مسئولیت‌ها یا موقعیت‌هایی باشید که رعایت سبت شما را محترم می‌شمارد. اگر در یک حوزه نگه‌داری سبت ممکن نیست، با دعا مسیر شغلی دیگری را بررسی کنید و اعتماد داشته باشید که خدا در مسیرهای دیگر درها را باز خواهد کرد.

در هر دو حالت سربازی اجباری و داوطلبانه، کلید این است که **خدا را هرجا که هستید حرمت بگذارید**. سبت را تا حد ممکن بدون شورش حفظ کنید، به اقتدار احترام بگذارید و در عین حال در سکوت باورهای خود را زندگی کنید. با این کار نشان می‌دهید که وفاداری شما به شریعت خدا مشروط به راحتی نیست بلکه در وفاداری ریشه دارد.

نتیجه‌گیری: زندگی کردن سبت به عنوان یک شیوه زندگی

با این مقاله مجموعه ما درباره سبت تکمیل می‌شود. از بنیان‌های آن در آفرینش تا بیان عملی آن در خوراک، حمل و نقل، فناوری و کار، دیدیم که فرمان چهارم یک قانون جداگانه نیست بلکه ریتمی زنده در شریعت جاودان

خداست. نگه‌داری سبت بیش از پرهیز از فعالیت‌های خاص است؛ این درباره آماده‌سازی از پیش، دست کشیدن از کار عادی و تقدیس وقت برای خداست. این درباره **یادگیری اعتماد به تأمین او**، شکل دادن هفته‌تان پیرامون اولویت‌های او و الگوسازی استراحت او در دنیای بی‌قرار است.

فرقی نمی‌کند شرایط شما چیست—شاغل باشید، خوداشتغال، مراقب خانواده یا خدمت در محیطی پیچیده—سبت همچنان دعوت هفتگی است برای خروج از چرخه تولید و ورود به آزادی حضور خدا. وقتی این اصول را به کار بیندید، خواهید دید که سبت باری نیست بلکه مایه شادی است، نشانه وفاداری و منبع قوت. این قلب شما را آموزش می‌دهد تا نه تنها یک روز در هفته بلکه هر روز و در هر زمینه‌ای به خدا اعتماد کنید.